

A Bíróság **ítélete** a C-298/23. sz. ügyben | Inter IKEA Systems

119/26. sz. sajtóközlemény

Luxembourg, 2026. szeptember 8.

Védjegyjog: a jogosult megtilthatja jóhírnévű védjegyének egy politikai párt általi használatát, ha e párt nem bizonyította, hogy a véleménynyilvánítási szabadsága elsőbbséget élvez e védjegyjogosult jogaival és érdekeivel szemben

Egy politikai párt a belgiumi menekültügyi és bevándorlási politika reformjára vonatkozó olyan tervezetet mutatott be a nyilvánosság előtt, amelyben üzenete nyomtatékosításához az IKEA jóhírnévvel rendelkező védjegyeit használta. E használat igazolása érdekében a politikai párt a véleménynyilvánítási szabadságára hivatkozott. Ítéletében a Bíróság megállapítja, hogy annak meghatározásához, hogy az említett használatra „alapos okkal” került-e sor, a nemzeti bíróságnak mérlegelnie kell egymással szemben egyrészt a védjegyjogosult tulajdonhoz való jogát és érdekeit, másrészt pedig a harmadik fél által hivatkozott, véleménynyilvánítás szabadságához való jogot és e fél érdekeit, mivel e két jog egyike sem abszolút. A Bíróság ugyanakkor megállapítja, hogy a jelen esetben ezen IKEA védjegyek használata jelentősen sértheti e védjegyek jóhírnévét és jogosultjuk érdekeit. Ilyen körülmények között nem nyilvánvaló, hogy az IKEA védjegyeknek kizárólag abból a célból történő használata, hogy e védjegyek jóhírnévét egy politikai üzenet nyomtatékosítása és ezen üzenet terjesztésének elősegítése érdekében kihasználják, elsőbbséget élvez e védjegyek jogosultjának jogaival és érdekeivel szemben, ennek vizsgálata azonban a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

2022-ben a Vlaams Belang politikai párt egy sajtótájékoztatón a nyilvánosság előtt bemutatta az „IKEA-PLAN – Immigratie Kan Echt Anders” („IKEA-terv – a bevándorlás másként is lehetséges”) című politikai tervezetét, amelynek tárgya a belgiumi menekültügyi és bevándorlási politika reformja. E javaslatokat olyan illusztrációk kísérték, amelyek az IKEA védjegyekhez hasonló megjelöléseket, valamint az IKEA társaság termékeinek összeszerelésére vonatkozó utasításokban szereplőkhöz hasonló figurákat tartalmaztak. A sajtótájékoztatót a közösségi médiában is terjesztették. E védjegyek jogosultja, az Inter IKEA, védjegybitorlási pert indított a belga bíróságok előtt a Vlaams Belang kampányát folytató Vrijheidsfonds egyesület ellen.

A Vrijheidsfonds a nemzeti bíróság előtt elismerte, hogy az IKEA védjegyeket a jogosultjuk hozzájárulása nélkül használta, de azt állította, hogy e védjegyek jóhírnévét az üzenetének nyomtatékosítására használta, és azzal érvelt, hogy ez az uniós szabályozás értelmében vett „alapos oknak” minősül, amely védi a véleménynyilvánítás szabadságát, ideértve a politikai véleménynyilvánítás szabadságát és a politikai paródiát is.¹ A nemzeti bíróság, mivel úgy ítélte meg, hogy két egyenrangú alapvető jog - nevezetesen a véleménynyilvánítás szabadsága és a tulajdonhoz való jog - ütközik egymással, a Bírósághoz fordult.

Ítéletében a Bíróság először is megállapítja, hogy **az uniós szabályozás nem pontosítja az „alapos ok” fogalmát.** E szabályozás preambulumban ugyanakkor a jogalkotó hangsúlyozta, hogy azt oly módon kell alkalmazni, amely biztosítja az alapvető szabadságok és az alapvető jogok, különösen a véleménynyilvánítás szabadságának tiszteletben tartását.

A véleménynyilvánítás szabadságához való jogra való hivatkozás azonban önmagában nem elegendő az alapos ok fennállásának megállapításához. A jóhírnévű védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használó harmadik félnek ismertetnie kell e használat véleménynyilvánítás szabadságának gyakorlásával kapcsolatos konkrét okait, és bizonyítania kell, hogy ezek az okok elsőbbséget élveznek e védjegy jogosultjának jogaival és érdekeivel szemben.

A nemzeti bíróságnak, amelynek döntenie kell arról, hogy a harmadik fél általi használatra alapos okkal került-e sor, **mérlegelnie kell egymással szemben egyrészt a jóhírnévvel rendelkező védjegy jogosultjának tulajdonhoz való**

jogát és érdekeit, másrészt pedig a harmadik fél által hivatkozott, **véleménynyilvánítás szabadságához való jogot** és e fél érdekeit, mivel e két jog egyike sem abszolút.

Ennek keretében a nemzeti bíróságnak határoznia kell arról, hogy a jóhírnévvel rendelkező védjegy harmadik fél általi használatára jóhiszeműen került-e sor. Ez az eset áll fenn különösen akkor, ha e használat magával e védjeggyel, e védjegy jogosultjával, a kereskedelmi gyakorlataival, az áruival vagy a szolgáltatásaival kapcsolatos eszme vagy vélemény kifejezésére szolgál. Az is releváns elem, hogy a védjegy használata **közérdekű vitához járul-e hozzá**, valamint azok a **következmények** is, amelyeket a védjegy harmadik fél általi használata e védjegy **jogosultjára** gyakorolhat. Közelebbről, nem követelhető meg tőle, hogy eltűrje az olyan használatot, amely aránytalan sérelmet okozhat neki, vagy amely sértheti az e védjegy lajstromozásával számára biztosított kizárólagos jog lényegét.

Ebben az összefüggésben figyelembe kell venni a jóhírnévvel rendelkező védjegy harmadik fél általi használatának intenzitását, e használat terjedelmét és az ehhez választott módokat, valamint azt is, hogy a harmadik fél általi használat azt a benyomást keltheti, hogy e védjegy jogosultja csatlakozik a közvetített politikai üzenethez vagy a népszerűsített politikai eszmékhez, vagy bármilyen módon támogatja azokat, miközben az e jogosult által szorgalmazott értékek a politikai pártokkal szembeni semlegességen alapulnak, vagy összeegyeztethetetlenek ezzel a politikai üzenettel.

A Bíróság e tekintetben megállapítja, hogy a jelen esetben az IKEA védjegyek használata jelentősen sértheti e védjegyek jóhírnevét és jogosultjuk érdekeit. E körülmények között nem nyilvánvaló, hogy az IKEA védjegyeknek a Vrijheidsfonds által kizárólag abból a célból történő használata, hogy azok jóhírnevét politikai üzenetének nyomatékosítása és ezen üzenet terjesztésének elősegítése érdekében kihasználja, elsőbbséget élvez e védjegyek jogosultjának jogaival és érdekeivel szemben, ennek vizsgálata azonban a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek az Európai Unió Bírósága elé.

A Törvényszék rendelkezik hatáskörrel az olyan előzetes döntéshozatal iránti kérelmek elbírálására, amelyek kizárólag (1) a közös hozzáadottértékadó-rendszer (héa), (2) a jövedéki adók, (3) a vámkódex, (4) az áruknak a Kombinált Nomenklátúra szerinti tarifális besorolása, (5) a visszautasított beszállás vagy közlekedési szolgáltatások késése vagy törlése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség, vagy (6) az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere tárgyörök alá tartoznak. Az összes többi előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálására a Bíróság rendelkezik hatáskörrel.

Sem a Bíróság, sem a Törvényszék nem dönti el a nemzeti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság vagy a Törvényszék határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot. A tényállás és a jogi háttér ismertetése az ügyben releváns időszakra vonatkozik, és az ügy iratain alapul.

A kihirdetés napján az [ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők itt: „[Curia Web TV](#)” és „[European Broadcasting Service](#)”
☎ (+32) 2 2964106.

Kövesse a híreket!

¹ Az európai uniós védjegyről szóló [2017/1001](#) rendelet 9. cikke (2) bekezdésének c) pontja, valamint a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló [2015/2436](#) irányelv 10. cikke (2) bekezdésének c) pontja és (6) bekezdése.